

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה
והתעמקות בענייני
פרשת בהעלותך
תשפ"א

סרקו להורדה

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת בהעלותך תשפ"א – סוד הערב רב

ערב טוב, שבוע טוב, מה שלומכם?

זו פרשה מאד מעניינת. היא מתחילה בטוב, "בְּהֶעֱלֶתְךָ אֶת הַגֵּרֹת אֵל מוֹל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְאִירֹי שִׁבְעַת הַיָּרֹזִים", יפה מאד. אחר כך יש את הענין שה' יתברך הבדיל ובחר בלויים לעבודתו יתברך. אחר כך יש ענין של פסח שני. עד השלב הזה הכל נחמד. אחר כך מתחיל עיקר הענין – הסוגיה של ה'מתאוננים', אלה שהתחילו להתלונן על 'תנאי השירות', למה הם הלכו במדבר שלושה ימים בלי לנח? ככה מביא רש"י. ושם נהיתה "תבערה", צעקו אל משה שיציל אותם. אחר כך התלוננו, היו בוכים על איסור עריות, אחר כך ביקשו בשר, נמאס להם לאכול רק את ה"מֶן" הזה כל הזמן.

בענין של המתאוננים אומר רש"י הקדוש שהם חיפשו תירוץ למרוד בה'. מי זה הם? זה הערב רב. אומר הזוהר הקדוש, כשכתוב "הָעַם" בחומש – הכוונה ב"העם" זה הערב רב.

הערב רב האלו הם גרים שהתגיירו לא לשם שמים, הצטרפו לעם ישראל, משה רבנו צרף אותם. על פי האר"י הקדוש זה בגלל שהם ניצוצות של נשמתו והוא רצה לתקן אותם. ה' יתברך כמובן אמר לו לא לקרב אותם. הוא קרב אותם, ועכשיו איך אומרים 'משלמים את המחיר'.

זו שאלה כבדת משקל מאד: את מי לקרב ואת מי לא לקרב? האם למנהיג הרוחני, במקרה זה משה רבנו, במקרים אחרים כל מיני צדיקים שהיו בכל הדורות, האם היה להם הכח והיכולת הרוחנית לקרב את ההמונים בלי שיהיו תקלות, או שלפעמים קרבו וזה לא היה בדרגתם ונהיו תקלות קשות?

זה מה שצריך ללמוד כאן בפרשה. זה לא שסתם פתאום מתחילים להתלונן על כל מיני דברים, זה היה ידוע מראש. ה' יתברך הזהיר את משה רבנו. משה רבנו רצה לעשות לשם שמים – לתקן אותם. גם שלמה המלך שהוא ניצוץ של משה רבנו רצה לתקן את הבריאה בזמן שלו, ולכן נשא נשים נכריות, גייר אותם וחשב שככה יתקן את כל הענין, יתקן את האומות ותבוא הגאולה. וזה לא היה בזמן.

לכן תמיד אנחנו אומרים שצריכים להיות ארבעה תנאים: להיות עם ה' בקנה אחד, להיות מְכַוֵּן מבחינת הזמן עם ה' יתברך, "תמים תהיה עם ה' אלקיך" – זאת אומרת בלי חכמות שלך והבנות שלך, ולעשות הכל על דעת המקום.

גם אדם הראשון חשב שהוא עושה תיקון בזה שהוא אוכל את ה'ביס' הראשון מעץ הדעת, הוא עשה לשם שמים, מה שנקרא "עבירה לשמה", ובסוף... את הסוף אנחנו יודעים.

ולכן המנהיגים שעומדים בראש עם ישראל צריכים להיות צדיקים קדושים, להיזהר מאד מאד שההנהגה שלהם תהיה מתוקנת ומְכַוֵּנָה ולשקול, כמו שאומר הרמח"ל הקדוש, האם הוא יכול להיכנס למלחמה הזו או לא. לא לכל מלחמה אפשר להיכנס. לפעמים עכשיו אי אפשר ובעוד שנה אפשר, או הפוך.

ולכן צריך סיעתא דשמיא עצומה. ומי גדול ממשה רבנו, שבגלל החסד והרחמים שלו שרצה לקרב ולתקן את הבריאה לפני הזמן, נגרמו כל התקלות לעם ישראל על ידי הערב רב. "המחובר לטמא טמא, המחובר לטהור טהור". ברגע שקורבו אותם הערב רב, הם גרמו תקלה לעם ישראל.

זה מה שנקרא היום 'השפעה חברתית', 'לחץ חברתי'. הם התחילו להתלונן, הם התחילו תמיד את כל הנפילות. ועם ישראל, חלקים ממנו נגררו אחרי הערב רב. על זה נאמר "אוי לרשע ואוי לשכנו", "הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע". אלו דברים קדושים. ולא תמיד במציאות הפרט והכלל יכולים לעמוד בזה – להיבדל מהאנשים הלא מתוקנים כדי שהם לא יפילו אותם. מי יכול להיות עָרֵב לזה שהוא מתקרב לאנשים לא מתוקנים על מנת לתקן אותם והם לא יפילו אותו? זה דבר קשה מאד, דבר שקשה מאד לאמוד אותו.

אז צריך לעשות הכל על דעת המקום. זאת אומרת שאם משה רבנו היה שומע בקול ה' בענין הזה, כל הנפילות האלה לא היו, בגלל שהערב רב תמיד מושך למטה, מושכים למטה – למרד, לתאוות, לחוצפה, לא למעלה, לא.

יש ניצוצות באומות של גרי הצדק האמיתיים שהם באמת רוצים להתגייר לשם שמים ולתקן את עצמם, לתקן עולם ולהיות עבדי ה'. וגם אותם מנסים החכמים כשהם באים להתגייר, מנסים אותם לראות אם הם באמת הם באים לשם שמים או לא. אבל אלה שלכתחילה אתה רואה שהם בכלל לא רוצים להתגייר לשם שמים...?

אלא מה, יש שְׂכָבָה באומות העולם של אנשי רוח, אנשים רוחניים שמחפשים איזה משהו מעבר לחיים הרגילים, יש להם איזה חיפוש. לא מספק אותם לאכול ולשתות ולעשות קריירה וזהו. מעניין אותם מה הסיבה של הבריאה, מי זה בורא עולם, איפה הוא – כמו יתרו למשל, יתרו, שהתגייר לשם שמים. הוא חיפש וניסה את כל העבודות הזרות שבעולם, בסוף בחר באלוקי ישראל להבדיל, גם אברהם אבינו. זאת אומרת שיש נשמות רציניות ביותר באומות העולם שהם גרי צדק אמיתיים, שהם באים בלי חכמות ומתגיירים ומקיימים הכל.

ויש עוד שכבה שהתחלתי להסביר שהם מין אנשים רוחניים כאלה שמחפשים מיסטיקה, מחפשים גילויים, כוחות מעל הטבע, מחפשים מימוש האגו שלהם, מה שנקרא 'אנשי תרבות' ואמנים. אלה, גם יש להם חיפוש, אבל זה מתבטא אצלם יותר בענין של היצירה וכן הלאה.

יש שכבה, אולי חלק מהם גם הם אמנים, שמחפשים, נניח אולי הפילוסופים גם כן מחפשים משהו, להבין בשכל שלהם דברים מהותיים. אבל הם לא באים מתוך ביטול כלפי שמים. יש הבדל בין החיפוש שלהם לבין תכליס מה הם מוכנים – להיות קדושים, הם מוכנים להיות קדושים? או הם רוצים להיות פרוצים ולעשות מה שבא להם וגם לדעת את האמת?

אז על פי תורתנו הקדושה זה לא הולך ביחד. מי שרוצה להתקרב צריך להיות עבד של ה' יתברך – להתבטל לפני אבא שבשמים, לקיים תורה ומצוות "קלה כבחמורה", לתקן את כל המידות הרעות, לתקן את התאוות!

אולי פה הסוד: התאוות והגאווה והכבוד, אלו הדברים שמוציאים את האדם מהעולם, אלה הדברים הכי קשים לתיקון, כי אדם נמצא בתוך גוף גשמי, חצי בהמה חצי מלאך, אומרים שמהטבור ולמעלה בחינת "עץ החיים" ומהטבור ולמטה בחינת "עץ הדעת טוב ורע" – מעורבב. מה יגבר על מה? באמת

אותן הנשמות, הן באמת רוצות להתקרב לה' ולעשות כמו יתרו, כמו כל הגרים האמיתיים, או שהם 'חוכמולוגים'? או שהם רוצים אפילו יותר גרוע מזה, הם רוצים להוריד כוחות מלמעלה ולעשות עם זה דברי רשעות ולמרוד בה? – יש בזה דרגות, יש בזה גוונים. אני עושה קצת הכללה. ככה זה.

אז אלה היו הערב רב – שהם יונקים מהדעת, בחינת "עץ הדעת טוב ורע", היינו קוראים לזה היום גם כן בלשון בני אדם 'חוכמולוגים' כאלה, אבל הם גם רוצים לעשוק את השכינה הקדושה חלילה, ומה שאומר בעל הסולם הקדוש זי"ע שרצו להוריד את השפע מלמעלה למטה בלי זכות, בלי עבודה, רק ליהנות.

למשל, להבדיל אין סוף הבדלות, רבנו הבעש"ט הקדוש, היה לו מה שהם קוראים לו 'כוחות' – היו לו מדרגות מהשמים שהיה רואה מסוף העולם ועד סופו והיה יכול לחולל ולהיות שליח לניסים ונפלאות, כמו שאתם יכולים לראות בספר שיצא עכשיו לאור, שהוצאנו לאור לפני שבוע "איש האלוקים". מומלץ מאד! להוריד אותו בחינם מהאתר. שמה ב"איש האלוקים" אנחנו מראים את היכולות של רבנו הבעש"ט הקדוש.

אבל היכולות האלה שה' נתן לו, הוא לא השתמש בהם בשביל הגאווה שלו, בשביל התאווה שלו, בשביל הכסף שלו – בכלל ובשום אופן לא! רק לקידוש שם שמים, רק לעשות תיקונים גדולים לפרט ולכלל, עבד נאמן, שליח נאמן, ככה ראוי! ככה כל הצדיקים האמיתיים.

להבדיל מאותם אלה שהיו במדבר, הערב רב, שהיו מכשפים, כמו בלעם, בלעם שהוא היה ה'לעומת זה' של משה רבנו, אבל הוא לא היה קדוש במיוחד כמו שאנחנו יודעים... ההפך הגמור. ולכן נשאלת השאלה: האם בגלל שיש לנשמות מהסוג הזה רצון והתעניינות ואפילו תאוה לקרבת האלוקים, אבל קרבת האלוקים הזו היא לא לשמה, היא 'לגרמיהו עבדין', היא בשביל האגו שלהם, בשביל הכח שלהם, בשביל ההנאה שלהם – האם בכל זאת כדאי לקרב אותם? כי הם בכל זאת לא בני אדם רגילים שמעוניינים רק להקים משפחה, ללכת לעבודה, לעשות את הדברים הטובים וזהו. יש להם שאיפה גדולה וחזקה לדברים... סודות העולם, סודות הבריאה.

אז משה רבנו חשב שבסיעתא דשמיא, ובזכות נשמתו הגדולה, ובגלל שהם היו ניצוצות שקשורים אליו כי הם מבחינת הדעת – שיוכל לתקן אותם. אבל הוא לא הצליח לתקן אותם, הרע שלהם היה יותר גדול בהרבה מהטוב. תמיד צריך לשקול מה גובר על מה – הטוב או הרע? הרע על הטוב? האם זה שקול? כמו שמסביר האר"י ז"ל הקדוש ב'שער הגלגולים' למהר"ח"ו, בקשר לתלמידים שמה – מי שקול מבחינת טוב ורע, מי הרע יגבר עליו, מי הטוב גובר עליו.

אז להבדיל להבדיל, גם כשאנחנו באים במגע עם נשמות כאלו מאומות העולם, צריך לשקול האם באמת הם יהיו עבדי ה' או שהם רק יעשו חורבן ויגרמו לתקלות עוד יותר גדולות, כמו שהיו כל מיני נשמות שגרמו תקלות לעם ישראל ולעולם כולו במשך הדורות. אז אם משה רבנו לא הצליח מה יגידו אזובי הקיר?

אז אנחנו יודעים מ'שבחי הבעל שם טוב' שהש"צ בא לבעש"ט ורצה כביכול שהבעש"ט יתקן אותו. זה היה נראה נחמד. ואז הוא ראה שבאמת ההוא רוצה להפיל את הבעש"ט אז הוא העיף אותו, העיף אותו ממנו. אז אפילו רבנו הבעש"ט הקדוש לא התעסק בתיקון של הש"צ, אף על פי שהש"צ הוא כמובן מזרע ישראל, בגלל שהיה ניצוץ קדוש מאד אבל הוא נפל חזק מאד והתערבב בסטרא אחרא כל כך חזק – שזה אפילו סיכן את רבנו, שאין כמו רבנו הבעש"ט.

אז זה שיקול מאד מאד רציני, "עד כי יבא שילה" יש את כל הנסיונות האלו – בגדול, בקטן, ה' ישמרנו! הכלל הוא: אדם קודם יציל את עצמו. יציל את עצמו – חייך קודמים. יציל את בני ביתו, יציל את כל מי שיכול מעם ישראל, אם גם אפשר לקרב גרי צדק אמיתיים זה בחינה אחרת, שכמובן יש בית דין ובודקים את זה וכל זה. וזה יש מצוה – כי "לא גלו ישראל בין האומות אלא כדי לצרף אליהם גרים", אבל גרים אמיתיים, גרי צדק, ולא כאלה שיורידו את הרף בעם ישראל ויגרמו להדביק את עם ישראל בקלקולים שלהם.

ולכן אנחנו הוזהרנו, לפני שעלינו לארץ והיינו במדבר, בענין שבעת העממין – לא להתחבר איתם ו'לטפל בהם' כמו שאומרים, כדי שלא נדבק ברשעות שלהם, במעשים הלא מתוקנים שלהם, ושלא יגרם לנו למוקש "לא יהיו לנו למוקש", ואז ארץ ישראל, הארץ הקדושה, חלילה תקיא גם את עם ישראל החוצה.

וזה באמת מה שקרה, שעם ישראל שעלה לארץ לא חררים את כל מה שהיה צריך, ואחר כך אותם האומות שנשארו גרמו לתקלות, ועם ישראל נכשל, ונחרב הבית – בית ראשון ובית שני, ועדיין אנחנו עוד לא הגענו אל המנוחה ואל הנחלה ואל הגאולה השלמה.

וזה אני חושב אחד הלקחים הגדולים של הפרשה הזו. אפילו משה רבנו בעצמו, בכבודו ובעצמו, דיבר קצת בחריפות כלפי שמים בפרשה ואמר: 'האם הוא כאילו הוליד את העם הזה? איך הוא יכול לשאת את העם הזה לבד?' זה גרם לו ל'קוצר רוח' בלשון שלנו, עד כדי כך שה' יתברך צרף אליו שבעים זקנים. משה קיבל את מה שביקש, שהוא לא יכול לשאת את העם הזה לבד אין לו כח. הרי הוא קרב אותם ועכשיו הוא רואה שאין לו כח. אז גם תבדקו שם בפסוקים תראו שהלשון היתה לשון של מצוקה – משה רבנו נכנס למצוקה כמו שאומרים היום, וביקש שה' יתברך ישים לו עוזרים כי הוא לא יכול לבד.

ואחר כך גם היה ענין של 'שהתאוו לאכול בשר', וזלזלו במן, והזכירו את מצרים – השומים והבצלים והדגים שהיינו מקבלים חינם. לא היינו שמה מקבלים שום דבר חינם, אומר רש"י הקדוש זי"ע 'חינם' – זאת אומרת בלי תורה ומצוות. שמה היו מקבלים שומים ובצלים ואבטיחים בלי תורה ומצוות, אז עכשיו הם צריכים תורה ומצוות.

עכשיו תקשיבו, זה מזעזע! אבא שבשמים יתברך שמו לעד הוציא אותנו ממצרים שנהיה עבדים שלו, מאכיל אותנו את המן כדי שנהיה כמלאכים – שהרי זה המזון של המלאכים, "לחם אבירים". במקום להיות שמחים עד לב השמים שה' יתברך הולך אתנו ומדריך אותנו, משה רבנו בראש, מלמדים אותנו תורה ונותנים לנו דרך תיקון, ואיזה יופי אנחנו לא צריכים לטרוח בכלל, שום דבר! השמלה של הבן אדם – הבגדים לא בלו, כלום כלום! מוגנים מכל צד, רק מה צריכים לעשות? לנסוע ולחנות על פי ה', זה כל מה שה' ביקש, ללכת לפי הסדר. ושכל אחד יעסוק בתפקיד שלו. כהנים בתפקיד שלהם, ולויים בתפקיד, וישראל בתפקיד שלהם, זה כל מה שהוא ביקש יתברך שמו לעד. ולא היה שום צורך לטרוח על הפרנסה.

במקום להיות מרוצים עד לב השמים 'איזה יופי! אנחנו עכשיו מתקדמים נהיה כמלאכים, וה' יתברך מוליך אותנו מהר – שתוך כמה ימים נגיע לארץ ישראל..! התלוננו! 'וואי..! שלושה ימים בלי לנוח'. הדבר הזה מאד מטריד. זה התחיל מהערב רב כי הם למטה, הם גשמיים והם רוצים להרגיז, אבל עם ישראל גם כן נסחף אחרי זה.

אז הקונפליקט הזה, בין להיות כמלאכים עובדי ה' – פרושים, צדיקים, קדושים, ממלכת כהנים וגוי קדוש, לבין להיות ככל העמים ולהיות אנשים גשמיים, לא עלינו גם בהמיים, זה לא נפסק עד היום, וזה לא יפסק כנראה עד הגאולה השלמה.

המלחמה הזו, הקונפליקט הזה כמה האדם עבד ה', כמה האדם חלילה עבד של היצר הרע להבדיל, יצר הפרטי ויצר הכללי. מה המידות, מה הדעות, האם בן אדם מעלה את המידות שלו, מזדכך, מעלה את התאוה שלו לאהבתו יתברך, או שההפך! הוא רוצה לעשות מה שבא לו וזה הכל. לא מעניין אותו כלום ואף אחד לא יגיד לו מה לעשות. זה היה הקונפליקט, זו היתה המלחמה, והיא נמשכת. והיא התחילה באמת, עוד התחילה אפשר להגיד בשבירת הכלים – "אנא אמלוך אנא אמלוך" שכל ספירה אמרה.

אחר כך בעץ הדעת כן, שהוא היה תאוה לעיניים, ועכשיו שעם ישראל בא לתקן את חטא אדם הראשון – אז הנה בתוך עם ישראל. בתוך עם ישראל יש את הענין הזה. ועד היום כל אחד מאתנו בניסיון כזה או אחר, ב'סקאלה' הזו, כמה הוא עבד ה' – כמה הוא רוצה לחיות חיים נוחים וגשמיים, וליהנות מהגשמיות לשם ההנאה, כמה מעניינת אותו עבודת ה', כמה מעניינת אותו גאוותו וכבודו ושליטתו וכל הדברים האלה, זה ממשיך.

והפרשה מסתיימת בסוגיא, ב'פרשיה' נקרא לזה, של מרים הנביאה, שהתחילה להוכיח את משה רבנו על האשה הכושית שלקח – צפורה. כי הוא פרש מהאשה וצפורה היתה מתקשטת, ואז מרים חשבה שמשה לא בסדר, שגם איתם ה' דיבר, ה' דיבר גם עם אהרן וגם עם מרים. זה קצת להבדיל להבדיל מזכיר את קורח שאמר שכל העדה כולם קדושים.

זאת אומרת, עם כל הכבוד שהיתה נביאה, אחותו, והתכוונה לטובה, היתה לה כוונה טובה, ואהרן הכהן, שאין כמוהם! אבל התחילו לעשות ביקורת על משה רבנו "העניו מכל אדם". ואם הם עושים ביקורת, מה יגידו אזובי הקיר? זאת אומרת הם לא הבינו בכלל את הדרגה שלו.

וכאן ה' יתברך היה צריך להתבטא בעצמו ולהגיד אין כמו משה! במילים אחרות – איפה אתם ואיפה משה... "פה אל פה אדבר בו!" איתכם "בחלום הלילה", עם משה "פה אל פה אדבר בו", "נאמן בכל ביתי". הוא נאמן בכל ביתי, לא כולם נאמנים בכל ביתי.

שימו לב, עוד פעם מה שאמרנו בפרשיות הקודמות, ה' יתברך עושה סדר: לא כולם כהנים גדולים, יש כהן גדול. לא כולם כהנים, יש לויים. לא כולם לויים, יש עם ישראל. יש הדרגתיות בתפקידים – לא כל האומות אותו דבר, כל אומה יש לה את התפקיד שלה, אבל עם ישראל בחינת "ממלכת כהנים וגוי קדוש", לא כל עם.

אז כל אחד כבודו במקומו מונח, אבל כל אחד בתפקיד שלו. ומי קובע מה התפקיד של כל אחד? אבא שבשמים. ה' יתברך הוא הקובע לא בני האדם קובעים. משה רבנו גדול הנביאים. ה' אמר לו לפרוש מהאשה, אז מה הם רוצים?

וגם רואים כאן בסוף הפרשה שכשמישהו חוטא בעם ישראל, כגדול כקטן, כולם שווים בעיני ה'. אז היא נהיתה מצורעת. אמנם חיכו לה עד שהיא תיטהר, אבל כולם ראו שהיא מצורעת והיא מחוץ למחנה אפילו אם זאת מרים הנביאה. תורה זו תורה, ואצל ה' יתברך אין "איפה ואיפה".

עד כאן להיום.

ה' יעזור שנלמד מהפרשיות האלה לעבוד את ה' באמת ונעשה לו נחת רוח ונעמוד בציפיות, שאנחנו בדור הזה המסכן והיתום וכל כך למטה, ה' ירחם עלינו שנעשה את המאמצים שצריך לעשות.

"ובא לציון גואל" במהרה ברחמים.

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק לעבודתו יתברך.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

כ"ק האדמו"ר
מרחלין שליט"א:

הכל זה מסר מבורא הבריא

מתוך 'שירי אור לנשמה'
www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'

02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!